

а освѣтъ туй, че Негово Величество ще бжде много благодаренъ ако види въ господарството си искусни морски и сухопътни офицери, инженери и артилеристи, искусни художници, фабриканти и майстори.

Щомъ са основалъ Петербургъ, цѣли населения отъ чужди краища започнали да са преселяватъ въ него ; едни получавали правителственна служба а други предприемали разни обширни търговии. Императора са обхождалъ съ всѣкого благосклонно и милостиво ; офицеритѣ получавали двойна мѣсечина, а съ художницитѣ и работницитѣ самъ и откровенно са разговарялъ, посѣщавалъ магазинитѣ имъ и давалъ имъ млади русски момчета за да се учатъ на тѣхнитѣ искусства ; отъ друга страна лично поучавалъ русситѣ да са ползватъ отъ присѣтствието на иностранцитѣ, да превзематъ тѣхната майстория, щото изпослѣ сами да изучаватъ сънародницитѣ си.

Между туй обаче, Петъръ забѣлѣжилъ, или по добръ слушалъ, че нѣкои познати лица въ държавата му започнали да завиждатъ, а въ сжщето време и да негодуватъ — защо императора да има такъво пристрастие къмъ иностранцитѣ, защо да са обхождатъ свободно съ холландскитѣ моряци, съ нѣмскитѣ художници, майстори и пр. ? Единствено за туй, въ присѣтствието на много русси, той казвалъ :

— „Знамъ, че явното преимущество, което давамъ на иностранцитѣ не са прави на всичкитѣ мой подданици ; но азъ имамъ два вида поданни : разумнитѣ и благодѣелнитѣ лесно могатъ да познаятъ, че азъ неприемамъ и нелаская иностранцитѣ за друго освѣтъ за да остоятъ охотно въ нашата земя, щото да може и нашия народъ да изучи тѣхнитѣ добри искусства ; слѣдователно, всичко туй азъ неправя за друго освѣтъ за благосъстоянието на държавата и за ползата на народа. Освѣтъ тѣзъ подданици има